

Prokurátori v Holandsku nepredstavujú „vykonávajúci súdny orgán“ v rámci výkonu európskeho zatykača, keďže môžu podliehať individuálnym pokynom zo strany holandského ministra spravodlivosti

V septembri 2017 vydal belgický vyšetrovací sudca európsky zatykač (ďalej len „EZ“) na AZ, belgického štátneho príslušníka, na účely trestného stíhania za falšovanie listín, ich používanie a podvod. V decembri 2017 bol AZ zatknutý v Holandsku a odovzdaný belgickým orgánom na základe rozhodnutia rechtbank Amsterdam (súd v Amsterdame, Holandsko). V januári 2018 vyšetrovací sudca, ktorý vydal EZ, vydal doplňujúci EZ pre iné skutky ako tie, ktoré odôvodnili odovzdanie AZ, a požiadal tak príslušné holandské orgány, aby upustili od uplatnenia zásady špeciality stanovenej rámcovým rozhodnutím o EZ¹. Podľa tejto zásady totiž osoba, ktorá bola odovzdaná do členského štátu vydávajúceho zatykač na základe EZ, nemôže byť súdnymi orgánmi tohto členského štátu trestne stíhaná, odsúdená alebo pozbavená slobody za iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním, ako je ten, pre ktorý bola odovzdaná, okrem prípadu, keď vykonávajúci súdny orgán dal svoj súhlas². Vo februári 2018 officier van justitie (prokurátor) arrondissementsparket Amsterdam (Okresná prokuratúra Amsterdam, Holandsko) udelil súhlas s rozšírením trestného stíhania v súlade s doplňujúcim EZ. V Belgicku bol teda AZ trestne stíhaný za skutky uvedené v pôvodnom a doplňujúcom EZ a bol odsúdený na trest odňatia slobody na tri roky.

V tomto kontexte sa hof van beroep te Brussel (Odvolací súd Brusel, Belgicko), ktorý rozhoduje o odvolaní podanom AZ proti jeho odsúdeniu v trestnom konaní, pýta, či prokurátora Okresnej prokuratúry Amsterdam možno považovať za „vykonávajúci súdny orgán“ v zmysle rámcového rozhodnutia o EZ³, ktorý má v dôsledku toho právomoc udeliť súhlas stanovený v tomto rámcovom rozhodnutí.

Treba poznamenať, že Súdny dvor v poslednej dobe už viackrát rozhodol o pojme „súdny orgán“ v kontexte rámcového rozhodnutia o EZ, konkrétnejšie o otázke, či prokurátorov členských štátov možno považovať za orgány, na ktoré sa vzťahuje tento pojem. Mohol tak konštatovať, že o takú situáciu išlo v prípade litovskej, francúzskej, švédskej a belgickej⁴ prokuratúry, ale nie v prípade nemeckej prokuratúry⁵. Aj keď sa všetky tieto veci týkali pojmu „súdny orgán vydávajúci európsky zatykač“⁶, a nie pojmu „vykonávajúci súdny orgán“, v tomto rozsudku veľkej komory Súdny dvor dospel k záveru, že jeho judikatúru v danej oblasti tu možno uplatniť.

¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmenené rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24).

² Článok 27 ods. 2, článok 27 ods. 3 písm. g) a článok 27 ods. 4 rámcového rozhodnutia o EZ.

³ Pojem „vykonávajúci súdny orgán“ je definovaný v článku 6 ods. 2 rámcového rozhodnutia o EZ.

⁴ Pozri rozsudky z 27. mája 2019, PF (Generálna prokuratúra Litvy), [C-509/18](#) (pozri tiež [TK č. 68/19](#)); z 12. decembra 2019, Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg a Openbaar Ministerie (prokuratúry Lyon a Tours), [C-566/19 PPU a C-626/19 PPU](#); z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Švédska prokuratúra), [C-625/19 PPU](#), a z 12. decembra 2019, Openbaar Ministerie (Prokurátor Kráľa v Bruseli), [C-627/19 PPU](#) (pozri tiež [TK č. 156/19](#)).

⁵ Pozri rozsudok z 27. mája 2019, OG a PI (Prokuratúry v Lübecku a Zwickau), [C-508/18 a C-82/19 PPU](#) (pozri tiež [TK č. 68/19](#)).

⁶ Pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ je definovaný v článku 6 ods. 1 rámcového rozhodnutia o EZ.

Posúdenie Súdnyim dvorom

V prvom rade Súdny dvor tvrdí, že rovnako ako pojem „súdny orgán vydávajúci zatykač“ je pojem „vykonávajúci súdny orgán“ autonómnym pojmom práva Únie a neobmedzuje sa len na označenie samotných sudcov alebo súdov. Tento pojem totiž zahŕňa aj súdne orgány, ktoré sa podieľajú na výkone trestného súdnictva tohto členského štátu a konajú nezávisle pri výkone úloh súvisiacich s výkonom EZ, najmä vo vzťahu k výkonnej moci, a vykonávajú svoje funkcie v rámci konania, ktoré rešpektuje požiadavky vyplývajúce z účinnej súdnej ochrany.

Na účely určenia obsahu pojmu „vykonávajúci súdny orgán“ tak Súdny dvor zachováva rovnaké kritériá ako tie, ktoré sú rozvinuté v jeho judikatúre týkajúcej sa „súdnych orgánov vydávajúcich zatykač“, čo odôvodňuje skutočnosťou, že postavenie a povaha týchto dvoch súdnych orgánov sú rovnaké, aj keď vykonávajú odlišné funkcie. Na to, aby dospel k takémuto záveru, Súdny dvor uvádza viaceré skutočnosti. Zdôrazňuje, že rozhodnutie o výkone EZ, ako aj rozhodnutie o jeho vydaní musí vydať súdny orgán, ktorý spĺňa požiadavky na účinnú súdnu ochranu vrátane garancie nezávislosti. Okrem toho sa Súdny dvor domnieva, že tak ako vydanie EZ môže výkon EZ ohroziť slobodu vyžadanej osoby, keďže tento výkon bude viesť k jej zatknutiu na účely jej odovzdania. Okrem toho Súdny dvor dopĺňa, že na rozdiel od konania o vydaní EZ, pre ktoré existuje dvojúrovňová ochrana základných práv, v štádiu výkonu EZ účasť vykonávajúceho súdneho orgánu predstavuje jedinú úroveň ochrany stanovenú rámcovým rozhodnutím o EZ umožňujúcu, aby vyžadanej osobe boli poskytnuté všetky záruky súvisiace s prijatím súdnych rozhodnutí.

V druhom rade Súdny dvor rozhodol, že bez ohľadu na otázku, či musí byť súdny orgán, ktorý dáva súhlas na výnimku zo zásady špeciality, rovnaký ako ten, ktorý vykonal EZ, nemôže dať tento súhlas prokurátor členského štátu, ktorý, hoci sa podieľa na výkone spravodlivosti, môže v rámci výkonu svojej rozhodovacej právomoci dostávať individuálne pokyny zo strany výkonnej moci. Takýto prokurátor totiž nespĺňa podmienky potrebné na to, aby mohol byť kvalifikovaný ako „vykonávajúci súdny orgán“. Podľa Súdného dvora je však na udelenie súhlasu, a teda upustenie od uplatnenia zásady špeciality, potrebná účasť orgánu, ktorý spĺňa tieto podmienky. Toto rozhodnutie je totiž odlišné od rozhodnutia týkajúceho sa výkonu EZ a má pre dotknutú osobu iné účinky ako posledné uvedené rozhodnutie. Súdny dvor osobitne zdôrazňuje, že aj keď už bola osoba odovzdaná súdnemu orgánu vydávajúcemu zatykač, v rozsahu, v akom sa požadovaný súhlas týka iného trestného činu, ako je ten, pre ktorý bola odovzdaná, môže ohroziť slobodu tejto osoby, pretože by mohol viesť k vyššiemu trestu.

V predmetnej veci Súdny dvor uvádza, že podľa holandského práva je síce rozhodnutie o vykonaní EZ v konečnom dôsledku úlohou súdu, ale napriek tomu rozhodnutie o udelení súhlasu prijíma výlučne prokurátor. Keďže prokurátor môže podliehať individuálnym pokynom zo strany holandského ministra spravodlivosti, nepredstavuje „vykonávajúci súdny orgán“.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdného dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499